

Kose¹ka korita, vízesések szurdoka a Kobarid feletti hegyek közt

2019. január 29. 10:39

Pokoli kanyon, zuhatagok sorozata, középkori, freskókkal borított templom

A Júliai-Alpok térsége számtalan szurdokot rejt magában, a Kobarid feletti hegyekben szerényen megbújó Kose¹ka korita egy igazi titkos gyöngyszem. Rövid, közepesen nehéz körtúrával végigjárható, impozáns zuhatagok sora közt ereszkedünk a Dante poklára emlékeztető szurdok félelmetesen vad, sziklás, örökké félhomályos, páras mélyére, a növényzet a sajátos mikroklímának köszönhetően dzsungelszerű, ráadásul még egy középkori freskókkal gazdagon díszített apró gótikus templomot is megcsodálhatunk útközben. A túra hossza: 3 km A túra időtartama: 1,5 óra

Szintkülönbség: 180 m le, ugyanannyi fel

Töltsd le az útvonalat GPX-fájlként a GPS eszközödbe!

Kiindulópont:

Koseè, a pici faluban néhány helyen le lehet parkolni. Megközelíthető **Kobaridból**, **Dre³/₄nica** felé, át a **Napoleon-hídon**, majd egyből élesen balra fordulva serpentinezik fel a jó minőségű aszfaltút a festői fekvésű **Dre³/₄nicába**. A falu központjában jobbra megy tovább az út **Koseè** felé. **A túra jellege:**

Rövid, közepesen nehéz gyalogtúra néhol nem túl jól jelzett ösvényeken, csapásokon, turistautakon. A legnehezebb rész a szurdok mélyén van, kidölt fatörzseket, hordalékot, sziklákat kell kerülgetni egy rövid szakaszon. A szurdokból drótkötéllal biztosított, sziklafalon vezető mászóúton kapaszkodunk ki. A körutat útjelzőtáblák (**Kose¹ka korita**) és az irányt mutató, többnyire sziklára festett piros nyilak mutatják. Egy megbízható GPS készülék vagy offline térképes mobil app jól jöhet!

A túra leírása

A **Krn** (2244 m) délnyugati lábánál fekvő **Koseèből**, a **Brusnik-patak** hídjától indulunk déli irányban. A híd után pár lépésre, jobbra térünk le egy gyalogútra (jelzőtábla), kellemes lejtős sétautunk eszményi gyümölcsösök közt ereszkedik a falucska szélén. Egy kerítés kapuján kissé jobbra tartva érjük el a XIV. században épült **Sv. Just-templomot**. Az általában nyitva tartó, faszindelyes, pici gótikus templom belső terének nagy részét díszítik a XV. század második feléből származó, egész jó állapotban fennmaradt **freskók**. A templomtól ösvényünk az erdő szélén halad tovább, jobbra be lehet látni a **Brusnik-patak** mély szurdokába, egyelőre alacsony, rakott terméskőfalak közti hangulatos utunkon ereszkedünk, eleinte rétek között, majd lejjebb beérünk az erdő fái közé.

Egy elágazásnál, a sziklára festett nyíl irányába, balra megyünk tovább, majd mohás sziklák közt újabb, pihenőpados elágazáshoz érünk. Itt jobbra kanyarodva folytatjuk túránkat, (jelzőtábla: **Potok Stopnik**). A következő szakaszon sorjáznak a vízesések, négy **Stopnik** zuhatag mellett megyünk el, némelyek kis kitérővel láthatók, mások közvetlenül az út mellett vannak, az egyiket pedig egy kis hídról láthatjuk. A vízesések magassága 16 és 25 méter közt van, a legmagasabbak vékony, de erőteljes sugárban zúgnak le a sziklafalon, zúgó, fortyogó medencét képezve alatt. Az egyik zuhatag két, meglehetősen látványos részből áll, a legideálisabb vízmennyiség tavasszal zúdul le, ilyenkor a leglátványosabb a túra, a vegetáció is ekkor a legszebb, viszont a szurdok mélyén ritkán ússzuk meg száraz lábbal.

Az utolsó **Stopnik** vízesést kis kitérővel, balra érjük el, visszamegyünk a fő turistaútra, majd mindkét oldalán drótkötél korláttal biztosított meredek ösvényen ereszkedünk tovább. Gyönyörű bükkerdős szakasz után ér le a **Brusnik-patak** szurdokának mélyére az út. Felülről is impozáns látványt nyújtanak a gyűrött, lemezes kőzetekből álló hullámozó sziklafalak, leérve pedig a sötét, páras, igazi dzsungel hangulatot árasztó vad kanyon meghökkenítő élmény. Leérve, jobbra fordulva tudunk a vízesésig bemenni a hatalmas, mohás falak közé szorult szurdokban. Forduljunk vissza, küzdjük át magunkat a szakadékba zuhant fatörzseken, idehordott hordalékon, a meder természetes szikláin, a járhatatlannak tűnő völgy alján. Szerencsére pár perc múlva jobbra, nagyon figyeljünk, mert nehezen észrevehető, falra festett piros csíkok mutatják az utat. Drótkötéllal biztosított csapáson kapaszkodunk ki a sziklasorozatból, kis mászó tudásra mindenképpen

szükségünk lesz, de rövid szakasról van szó. Kissé feljebb, egy jellegzetes, göcsörtös bükk után már kényelmes, jól járható turistaúton megyünk tovább.

Balra lent a sűrűben jól látható a **Roèica** patak mélyen bevágódott, sziklás, járhatatlan, barátságtalan szurdoka. Hamarosan egy hangulatos bükkerdőben lévő tisztásra érünk, ahol asztalok, padok várják a turistákat. Mérsékeltten emelkedő, árnyas erdei gyalogúton folytatjuk túránkat **Koseè** felé, rövidesen kibukkanunk az erdőből, idilli alpesi legelők közt érünk ki az országútra, egy bájos kis útszéli kereszt közelében. Az aszfaltcsíkon jobbra fordulva pár perc alatt visszaérünk a faluba, kiindulási pontunkhoz.

<http://kirandulastippek.hu/news/article/koseska-korita-vizesesek-szurdoka-a-kobarid-feletti-hegyek-kozt>